

metov pr...
likanska...
ke. Tudi...
pa brez...
brez ozir...
ajerojane...
ena! Ak...
omande...
lino Bog...
niti duh...
e brez k...
činitelj...
i vsesko...
o branil...
ježil bode...
svoje dol...
ic. Drag...
razložil...
nim kmet...
i k...
v Mak...
obiskani...
nasprot...
— V...
opca, č...
l! Velike...
čanah. P...
do sega...
Pač se...
gevoriti...
hotel z...
li navd...
in so...
a. Naš...
in pro...
snika, ...
t-Ljut...
ne...
kan...
ch...
in...
e. Ču...
— z...
zahter...
bojni k...
uš k...
i boji...
dvoje...
suro...
ljajo...
nerod...
postat...
trenut...
adni p...
osobni...
obni s...
ako d...
kaln...
ost...
i plim...
ne vej...
še pre...
kojim...
in gu...
Toda...
zeliš...
e mi...
ozvani...
e izci...
uhor...
i! —...
str...
si...
juto...
kot...
rapja...
ki je...
plani...
isto...
atna...
dar...
var...
epe...
tno...
z...
že

nom postrihali. Ta zveza se je osnovala in botri so bili le fari, dohtarji profesorji in drugi debelaki z komaj nesešim trebhom. Kod viničar sem se tudi po tihem v to zborovanje smuknil in sem lažnjive hinavske besede s studom poslušal. Te fari so žvergoleti „mi kmeti“. Ta družba se je osnovala, fix ni treba misliti, da bi kmetu pomagala, ne, volitve so zdaj pred durmi, to je vzrok. Začudil sem se tudi, kako to pride, da zdaj se lice farjev tak prijazno kaže, če katerega reveža sreča? Zdaj je kaj drugega, volilci smo postali. Poprej če smo [te časti vredne gospodje pozdravili, ne enkrat kimali so tudi stransko nito z svojo žegnano roko potikali. Zdaj pa drugače. Pozdrav je zelo fin in laskav, celo za klobuk primejo in se ne bojijo, da bi si glavo prehladili. Fihpos slučajno v roke dobim. Čuda, v te škodilki se pravi, da ne samo kmeti, ampak tudi delavci, in viničarji smejo kmetaki družbi se pustiti vpisati. Vraga, kako se pa te ljudi ponižajo, mi lačenbergarji smo naenkrat povabljeni v to klerikalno družbo pristopiti! Ja ljubi viničar, ljubi delavec, ti si zdaj volilec, vboje glasovi hočejo pri volitvi. Kako bo volitva minula, nobeden prvak in far te ne bo več pogledal in se zahvalil za ponižni, pohlevni pozdrav. Hvala in še enkrat lepa zahvala, da ste vrlega in zelo poštenega posestnika Franca Senekowitscha za našega kandidata postavili. Poznam tega poštanjaka in če bi imel 100 in več glasov oddati, vse glasove bi mu dal. In mi viničarji in delavci ki nismo organizirani, hočemo skrbeti, da vrlega Franca Senekowitscha volimo. Živijo Senekowitsch.

Okraja Celje in Vransko
Kandidat naših somišljenikov je

Jos. Vodopituz
oskrbnik graščine Schönegg.
Sešice pri Sv. Pavlu v Slov. dol. Kaplan Žgank iz sv. Jurja je zbornal 18. aprila kmete tu skupaj. Fant je namreč tukaj doma. Govoril je seveda za financerja dr. Povaleja Kaplan naj bi raje s svojim dolгим vratom med lizal; bi mu bolj pristojalo. Njegov stric Lapuršk je tekel takoj po shodu v sv. Pavel in klical: kdor ne voli Povaleja, je proti veri. No, proti veri so pač le oni zbesneli farji, ki se ne brigajo za cerkev. Kmetje pa bodemo volili našega kandidata g. Jos. Vodopitza iz Schönegga!

Okraja Borovlje-Dobrlavas-Železna Kaplja in Pilperg
Naš kandidat je neodvisni, napredni

Frid. Seifritz
veleposestnik v Miklaushofu.

Bistrica v Rožni dolini. 22. aprila se je vršil pri nas volilni shod, katerega je obiskalo nad 150 volilcev. Shod se je vršil lepo in dostojno, ne pa kakor klerikalna zborovanja. G. Marx iz Borovelj je otvoril zborovanje in je omenil, da je prevzel g. Seifritz kandidaturu šele na posebne prošnje. Kandidat Seifritz je pojasnil v lepem govoru zadnje dogodke v državnem zboru. Omenil je novo volilno pravico, postavlo o vojaški taksi, obrtni red itd. Potem se je pečal obširneje s 5 milijonskem zvišanjem duhovniških plač. Dejal je: krivično je, ako se odira ljudstvo z zvišanjem duhovniških plač, medtem ko narašča cerkveno premoženje vsako leto. Govornik se je pečal potem z nalogami nove zbornice, zlasti s krivično avstro-ogrske pogodbo. Izjavil se je odločno za popolno gospodarsko ločitev od Ogrske; mi si plačamo svoje troške sami, Ogrji pa naj to tudi storijo. Govornik se je zavzemal nadalje za temeljito preosnovno zemljiških davkov, za zboljšanje razmer glede kmetijskega kredita, za povzdigo kmetijskega položaja spleh, za 2 letno vojaško službo, za pomoč glede pomanjkanja poslov itd. Končno je omenil vrli naš Seifritz, da je Nemec, da je pa živel vedno v najboljšem razmerju z Slovenci, da je torej na stališču pravičnosti. Govorniku se je burno odobravalo. Govoril je tudi g. Hanner. Župan Lutschounik je govoril v slovenskem jeziku in se mu je živahno odobravalo. G. Krassnig je tudi v slovensčini oznanil zakaj smo proti klerikalni kandidaturi Grafenauerja. Govorili so še dr. pl. Metnitz in drugi. Potem je sklenil shod ednoglasno, delati z vsemi

močmi za izvolitev g. Seifritza. Korošci! Kmetje in delavci! Ne pustite se zaslepi in napišite vsi kot en mož dne 14. maja na svoje volilne listke: „Friderik Seifritz, veleposestnik v Miklaushofu“.

Grafenauerjeve modrosti. Na shodu pri Krilcu v Showarcenberku je imel klerikalno-dohatarski kandidat Grafenauer 21. aprila shodek. Seveda je moral priti tudi neizogibni dr. Brejček. Ta možicelj, ki je iz Kranjskega v Celovec privandral, je omenil pri otvoritvi, da bode vsakega pustil zapreti kdor ne bi bil tih. Hudirja, ali potrebujejo koroški kmeti kranjskega dohtarčka, ki jih hoče v ječo spraviti? No, Brejček se je pač zbal brc in zato se je skliceval na ječe! Grafenauer je potem zatrdil, da se bodo Slovenci 14. maja do krvi borili. Hm, hm, mislimo, da bode malo tako neumnih Slovencev, ki bi le eno kapljico krvi prelili za enega Grafenauerja. Sicer pa vemo, da bi ti hujakači radi, da prelije krvi. Ali ljudstvo jih že pozna. Grafenauer je potem lagal po klerikalni navadi čez gg. Lemisch in Dobernig in čez dež zbor. Pravil je tudi, da je vera v nevarnosti. Seveda, poleg njega je sedel dohtarček Brejc, ki se niti pred Najsvetejšem ne odkrije! Vera je v nevarnosti. Končno se je Grafenauer še socialistom prilizoval. Ti si bode pač mislili, da s takimi gospodi neče nikdo oprava imeti. Grafenauer — geh' in's Kloster! Za poslanca si se prepozno rodil...

Okraji Velikovec-Staridvor-Svinec
Naš kandidat je vrli gospodar
Jos. Nagele
posestnik v Velikoven.

Dopisi.
Polenšak je podružnica ali pa vendar smo mi farani skoraj zadovoljni z našim mežnarjem Glavnikom ker on nam opravlja pridno namesto župnika Valenka službo božjo in še precej urno. Bilo bi nam všeč, ako bi knez in škof našega Valenka kam za kanonika vzeli, ker z mežnarjem bi nam ta reč vendar veliko ceneje prišla. Zadnjo nedeljo je imel g. Caf pri sv. Tomažu neko žegnanje; takrat njegov ljubljeneč Valenko nikdar ne sme izostati ali nam faranom to ni zelo všeč to posojilo semtertja, ker je zmiraj slabo vreme, kadar ima g. Caf kako žegnanje in tudi kadar pride k nam na Polenšak za posodo, smo prepričani, da imamo vsikdar grom in blisk. Tedaj opozorimo, da naj ti pastirčki raje ostanejo doma, vsak pri svojih ovčicah, ker drugod jih tako ne marajo. Kakor smo že zgoraj prej omenili, da prejšnje nedelje je imel g. Valenko v jutru zgodaj božjo službo, katero je hitro opravil in se potem peljal k Cafu. Četrť ure od farovža je že čakala Valenka v gozdu pri rudokopu g. F. Tuša nekdanja prav izurjena šivilja „Mica“ (Hm, hm!) katera je danes v farovžu zelo priljubljena poštarica v nedeljo. Tudi v tednu večkrat sedi celi poldan g. Valenko z Mico šiviljo v kuhinji pri kuharici Gerčki in si skupaj kaj boljšeje privoščijo. Ali Gerčka, mi te vprašamo: Ali Ti tega ne previdiš da se Tebi škoda godi? Mogoče je tudi, da Ti ne znaš, da je šivilja Mica župnika v gozdu čakala, ko se je v nedeljo peljal k sv. Tomažu. Nam ni znano ali sta se že prej v kuhinji to dogovorila, ker je priletela iz gozda za njimi z enim korbčkom, v katerem je bilo neznano kaj in se je potem peljala v kočiji na desni strani z njim k sv. Tomažu. Nato vprašamo tudi moža šivilje Mice iz Polanec, ali on to Mici radovoljno dopusti, da tam za gospodom leze s korbčkom, ker je on doma z otročji tudi kaj boljšeje iz potreben... Za danes dovolj! Več faranov.

Dramlje. Nismo se varali, ko smo se ustrašili in se hranili razglašenega župnika g. Ogrižeka. Malo časa je minulo, da je svoj jezik zadrževal ter se rednega duhovnika kazal, in že mu je to mirno življenje presedalo, začel je na prižnici nastopat, kakor že menda ves čas svojega mašnikovanja. Predzadnjo nedeljo 14. aprila se ni mogel več premagovati, začel je čudne novice razlagat, ki so se v njegovi hudobni, ako ne zmeheni glavi iscimile in rodile. Takih domišljij in lažij se razsoden poslušalec pač težko privadi. Tudi brati bi se ne smelo drugih časo-

pisov nego tistih, koje on narekuje in to je „Slovenski Gospodar“, posebno pa še prisiljeni „Naš Dom“. Kdor bo tistega bral, pridobil si bo na Ogrizekov uk blagor, modrost, srečo in žegen in večno življenje, po svetniških časniki pa pride v pogubo, menda že v pekel, ker o tem ve on veliko povedati... Ogrizek, nehaj, drugače bo joj! Farani.

Dobrna. Dragi Stajerc! Poročamo ti neki slučaj, kateri se našim klerikalcem pravcati čudež zdi. V predzadni številki poročali smo, da ni dal kaplan Schreiner blagoslova dvema moškima in zdaj se pa klerikalcem zdi, da so moški se v ženske spremenili, kar pa seveda se ne more zgoditi. Naj že bo kakorkoli, res pa je, trikrat res, da kaplan ni dal blagoslova tudi dvema ženskoma, ki so klečali pred Strasserjevo prodajalno. In res je tudi, da ne da kaplan, blagoslova niti moškim niti ženskam, ki so naprednega mišljenja. Tako je tudi na Veliko soboto bilo, ko je šel kaplan na Gorico na spoved in dokler ni videlo to suho kaplanče, da smo tudi tukaj na tem lepem kraju na Gorici naprednjaki in dokler smo trobili v njegov prvaško-farški rog, da do tedaj nam je dal vsem blagoslov; naj smo bili blizu ali daleč, videl nas je. Ali kako je bilo pa zdaj. On zna, da tudi tebe, dragi Stajerc radi bremo, zato pa ne pogleda nikogar ako kje kdo kleči. Tako je bilo tudi zdaj. Samec je peljal kaplana na svoj dom, in je šel z njim pod nekim gričkom; na gričku kakih 50 korakov višje klečalo nas je deset ljudi pet moških in pet žensk, pogledal nas je, ali kakor bi ga veter zasunkil, obrnil se je in šel dalje, ne da bi nas bil blagoslovil. Zadnjič je enkrat g. župnik v pridigi omenil, da to ni mogoče da bi človek kar okoli zijal in gledal, kje kdo kleči, pa bi se spotaknil in padel. Mi pa svetujemo gospodoma, naj le drugje bolj pod noge gledata da se kje kam drugam ne zagledata in padeta, to je pač bolj nevarno. Tedaj pa kadar grejo na spoved in ne-sejo Najsvetejše, pač lahko bolj gledajo okoli, kajti zdaj ni snega, še manj pa ledu da bi bilo nevarno in torej ni tisti vzrok da bi nas ne bil videl. Ali je Kristus samo za klerikalce trpel im umrl, ali tudi za nas??? To pa lahko pred sodnijo dokažemo, da kaplan ne da blagoslova „Stajercem“ pristašem. Le tožite nas, mi vam bomo že dokazali, ako nas niste videli. Toliko za danes. Eden naročnik,

Rošpoh pri Kamnici-Maribor. Naš župnik Wolf je kakor po navadi tudi velikonočna jedila žegal. Mi vbogi viničarji, ki drugega nimamo kakor celo leto delo, glad in post, smo se tudi udeležili. Potem seveda treba plačati! Poprej smo plačali 3—4 krajcarje za eno korbo, zdaj pa je fajmošter za svoje težko delo sam zahteval od vsake korbe 20 vin. Čudno! Od nas revnih viničarjev in tudi posetnikov, ki nimamo nič in nič, se zahteva toliko! V Veliki noči smo se predrznili, enkrat kaj boljšega vžiti, enkrat na leto meso za našo deco, kakor ga ima far vsak dan. Pač res: vsmiljenje se nam pridiguje, ali farji ga najmanj imajo. Za druge stvari se brigajo, za cerkvene pa ne. In ni čuda, da so i naše cerkve vedno bolj prazne. V mojih mladih letih je bilo to vse drugače! Tedaj smo imeli duhovnike, ki niso le lepo pridigovali, temveč tudi krščansko živeli. Pri cerkvi so iz molitvenikov molili, zdaj pa čitajo raje klerikalne cajtunge. Zdaj jim je politika prva stvar! Ali ne delajo grozno z nami? Farji imajo mastne dohodke, zdaj se jim je še plača za več milijonov zvisala, od nas pa zahtevajo še vedno več. 10 kr. od vsacega posameznika za „delo“ zahtevati, ki traja par minut, to je preveč. Mi viničarji moramo od ranega jutra do poznega večera delati za 16 kr!!! Vi pa za te krajcarje niti „dominus vobiscum“ ne izrečite! Kdaj boše boljše?

Iz Kapele pri Brežicah. Sprejeli smo sledeče: V smislu § 19. tisk. zak. zahteva podpisani župni urad, da sprejmete sledeči popravek z ozirom na Vaš depis „Iz Kapele pri Brežicah“ v štev. 15 z dne 14./4. 1907: 1. Ni res, da bi bil župnik Preskar ljudem žalostne velikonočne praznike preskrbel, res je, da je storil vse kar zahteva cerkvena slovesnost. 2. Ni res, da je župnik ljudi za pisanke opsoval, res pa je, da ni nikogar opsoval, temveč oznanjeval božjo besedo. 3. Ni res da bi bil koga

imel za brezverca, ker čita slabe časnike n. pr. Štajerca, res pa je, da ni „Štajerca“ nikdar imenoval na prižnici. 4. Ni res da bi bil župnik rohnol, da človeku, ki bere Štajerca“ spoved in sv. maša nič ne pomagata, res pa je, da nikdar ni rohnol in tudi ni ničesar takega pravil. 5. Ni res, da je župniku Preskarju le tisti dober kristijan, ki se navdušuje za dr. Benkoviča, res pa je, da je njemu le tisti dober kristijan, ki spojuje božje in cerkvene zapovedi. Župni urad v Kapelih, dne 22. aprila 1907. — Karol Preskar župnik.

St. Vid nad Valdekom. Preteklo nedeljo smo imeli shod v St. Ilju pod Turjakom. Prišel je farški kandidat profesor Robič. Udeležili smo se shoda tudi mi iz St. Vida. Nekateri podrepniki kakor Turbakum se že bahajo, da mora farška stranka zmagati. No, črnuhi, le počakajte! Eden cerkvenih ključarjev ima svojo hčerko v službi pri Fricu Repolusku in vidiš tega strašnega klerikalca vedno v farovžu; tam dobiva pač kak „trunk“. No, ako misli Repolusk, da bo dobil ljudstvo na svoje limanice, potem se bo pač opekel kakor pri obinskih volitvah. V naši občini ne dobijo klerikalci čez 10 glasov. Prigal bode Fric par podrepnikov, ali gledali bodo pod noge, ker jih je sram. Pijani kljukec naj torej le vpije da bodo zmagali črnuhi; saj ima i on le eno dušo in le en glas. Zdaj ne bode šlo, da bi za Frica glasove fehtarili, kakor takrat, ko si trkal vsem prav dobro znanih vzrokov pozno v noč, skovikale so okrog svetišča sove, frfotali so nepirje in dremalo se je že gostom. Sicer pa ne smatra kandidature tovarnarja Murse nihče za resno in bodemo glasovali na dan odločitve kakor skala vsi za našega z nami čutečega, spoštovanega in povsod čislana gospoda Franceta Senekowitscha v Leitersbergu.

Od Velike nedelje. Ker sem že star možak, sem prestal marsikatero skušnjo. Blagovoli dragi „Stajerc“ sprejeti sledeče vrstice. Pred par leti sem bil grozno zaljubljen v časnik „Slov. Gospodar“. Misli sem da je sveto vse, kar duhoven priporoča. Sprevidel sem, hvala Bogu, da je smrdljivo in v nesrečo kmetu taki časnik katerega vsiljuje kak črnosuknež. Dragi „Stajerc“, črez tebe sem si res brušil jezik, ter te hotel uničiti in to po načelu duhovščine, ker sem bil njih zvesti kompagnist. Sprevidel sem pa poznej, da ljubiš v resnici kmeta in sovražiš vse hudo ter sem postal tvoj prijatelj in ostanem, dokler naj ljubi Bog živi. Tukaj pri Vel. nedelji v občini Trgovišče imamo tudi takega ptička, kateri te dragi „Stajerc“ krščuje za „giftno kroto“, ter zija na široko. Kakor bi ga krmil Mariborski „Fihpos“ z loparom, ker „Fihpos“ kaj rad prebira, ter pravi ljudem kako lepo „podučuje“. Ljubi Franc Kandrič kaj takega pravi kaplanu Ozvatiču, ker vidva sta enako staro, enako pre mlada, enako trobentata, enaka tovariša, ne agitatorja za Hofrata Ploja katerega nam Slov. Gospodar“ vsiljuje za državnega poslanca. O Bog, usmili se nas, ubogih kmetov. Kaj bi rekli naši potomci, ako bi mi volili hofrata Ploja kaj bi mislili mi, kako bi nas zastopal v državnem zboru znanprej, ker nam ni dosedaj kot poslanec nič pomagal. Takega, ki se loči od svoje žene, ki ima maslo na glavi bi naj mi za državnega poslanca volili? Ne, in trikrat ne, na večne čase ne, ne bomo ga nikdar volili! Kaj misliš „Slov. Gospodar“ in ti duhovščina ki vsiljuješ Ploja, da smo mi kmeti kake opice. Vsak svetnik ima ksebi obrnjene roke, vsak fajmošter jih rivlje v žep nekteri bi še celo Kristusa iz Križa v žep potisnil ako bi imel le količkaj pozlačene nohte. Vsak stan ima k sebi obrnjene, le ubogi kmet naj bi držal svoje žuljeve roke od sebe tako, kakor krt v zemlji. Ploj, kot in kako je zvami, akoravno smo velikokrat bili ponesrečeni in potrebni državne podpore, ko slepi pogleda. Ako pa je potreboval kaki fajmošter za svojo kuharico kteri desetak, mu je šel Ploj takoj na roko svojim pajdašom Koreščem. Ostani hofrat Ploj pri svojem poslovanju in Dr. Korošec ravno tako, mi pa mo si izvolili dne 14. maja moža iz svoje sredine, našega domačina, našega pravega prijatelja, katerega nam priporoča naš kmetški list „Stajerc“ in ta je g. Josef Ornič kateremu slobodno zaupamo bolj ko kakemu hofratu, doktorju, ali pa Farju. Star možak.

* * *

Sv. Jakob v Rožni dolini. Ljubi „Stajernih“ povedati ti moramo zopet, kaj počenja in kmet hujška naš župnik Ražun. 7. p. m. se je najje pri nas prvi napredni shod. Lažnjivi „Mir“ loč sicer pisal, da so bili navzoči le nedorasli mahn deniči; res pa so bili tam edino dorasli voličlet Shod je imel velikanski uspeh in ta uspeh če vznemirila Ražuna. Ni dosti, da je fajmošter izru tično nedeljo raz prižnice proti shodu hujš vs češ, kdor je proti Kristusu, zahaja po tihjče shodih. Ali naslednjo nedeljo je Ražun zopdar hujškal proti shodu in lagal, da se je govord na shodu o „prosti šoli“ in razrušenju zakmorot To je laž na prižnici! Ko so šli ljudje domčo je dejal neki kmet: „Celi teden moram teltolj delati, v nedeljo pa se me opsuje raz prižnic ker sem šel na shod“. Drugi kmet pa je meleril „V cerkvi naj bi bili dve prižnici, ena za bisk besedo, drugo pa za politiko; seveda bi dub niki prvo malo obiskovali“. In župnik je drdnad nedeljo po shodu zopet politiko na prižnici upster njal. Psoval je „Stajerca“ in dejal: „Kdor čana „Stajerca“, ta ima smrtni greh! To je pač nran novejši „smrtni greh“. Nadalje je ta politikuji na duhoven vpil, da „Stajerc“ vse farovžve pometzi Mora pač precej smeti v farovžih biti. Vplim tudi, da je Kristusov naslednik. Taki hujškatme črni kuti se hoče postaviti na eno stopinjodla Kristusom! To je pač bogokletstvo!! Po tej po, digi so hotele nekatere ženske „Stajerca“ opgan stiti, da bi imele že enkrat mir pred tem župme nikom. Pridiga je nosila tudi tukaj plodove, kapa takoj po božji službi so se sprli nekateri kmetji ki so bili doslej v najboljšem razmerju meh seboj. Tako se hujška kmeta proti kmetu! Našo kateri kmetje pa so obljubili, da ne obišče več Ražunovih pridig, dokler se bode raz prilab nice politika unganjala. Seveda, o nesramnih svet padih „Mirovih“ usivcev noče Ražun ničesar povedati! Celo radi telesnih napak napada tro farška kunjja poštene ljudi. Fejl! O „Mirovom“ strupu noče župnik ničesar vedeti, ako ravnar čitajo to barbasko kunjjo tudi otroci. Seveda si saj je Ražun sodelavec pri tej barbaski kunjji! Otroci čitajo tudi sramotilne spise čez učitelja. To je infamnost! Vi, župnik, ali res niste dahn nekaterim kmetom blagoslova pri gotovi priliki? Zakaj niste lani in tudi preje ne čitali naše nite pokojno cesarico? „Pozabili“ ste to! Sevedaki ako mora človek laži po „Miru“ trositi, poterni pozabi marsikaj. Kmalu potem so se vršile no Rožu volitve. Seveda je prišel tudi patent-župnik s Ražun s svojimi pevci tja, vkljub temu da men imel tam nič iskati. Tega ni pozabil. Hotel jaje praznovati zmago prvakov, ali ta zmaga se jaje spremenila v poraz. Na take stvari ne pozabi naš župnik, na cesarico pa rad! Tudi je sklicel s Ražun shod dunajskega dohtarčka Popovca and „narodni dom“ dne 28. p. m. Kako neki alji more zavzemati naš župnik za tega tujega dohivo tarja? Saj je Ražun vendar besni sovrag vseg nemškega. Popovac pa je hotel svoj čas vendar od katoliške vere odstopiti. Seveda, tem črni p ljudem je dunajski advoikat ljubše, nego koroškar kmet Kirchmaier. Dohtar Pupo zna pač lepšat“ govoriti in ima lep „frisek“. Ali vi kmetje kak bodete pač raje kmeta izvolili! Bodite edini ični dokažite 14. maja, da ste neodvisni kmetje! Živio naprednjaki!

Novice.

Volilci! Zaupniki! Zapomnite si sledeče obči volitve važne točke: 1. Voli naj vsak deajil kajti od vsakega posameznega glasu je izid wop litev odvisen. Kdor ostane na dan volitve domp o ta se sam sodi! — 2. Na dan volitve pridnam naprednjaki takoj zjutraj na volišče in zahtvoj vajto od volilnega komiserja (ali župana), česa imenuje od naše stranke vsaj enega članriž volilne komisije. 3. Povejte volilcem, da je wcor litev t a j n a, da nima torej nikdo pravice, vima kati svoj nos v vaše volilne listke. — 4. Vsakdlov kateremu se grozi ali dobiček obljublja zaradi volitev, naj to takoj orožniku naznani. — 5. Vse zaupnike vseh občin prosimo, naj nam takozp po skrutinju (po razglasu izida volitve) naznajo nijo potom brzjoava (telegrama), kakšno je razp merje glasov. — V zadnjem času kličemo šam enkrat: Vsi na delo za naše kandidate!!

Klerikalcem se tresejo tla pod nogami. Vse v